

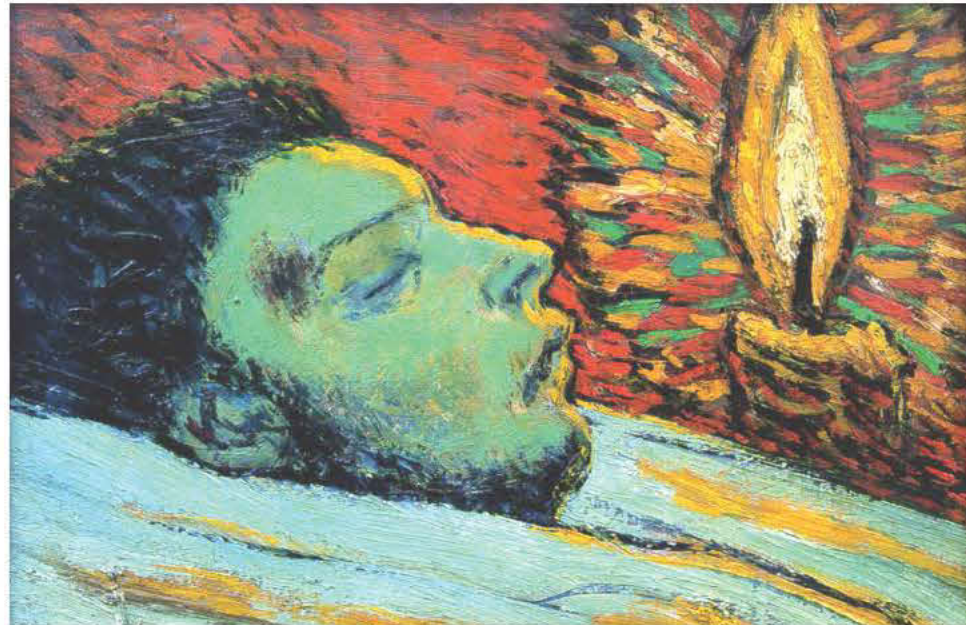
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

Γράφει ο Γιάννης Δραμιτινός → yiannis.dramitinos@gmail.com

Λίγα λόγια για τον Άδωνη

Συναντηθήκαμε πρώτη φορά σε κάποια από τις εκδηλώσεις της ΑΧΕΠΑ πριν από περίπου τέσσερα χρόνια. Είχε ζητήσει το λόγο για να κάνει μια από εκείνες τις δύσκολες ερωτήσεις που οι άλλοι τις αποφεύγουμε. Μου έκανε εντύπωση το θάρρος του και το ιδιαίτερο παρουσιαστικό του με το παλιομοδίτικο κοστούμι και το λευκό πουκάμισο. Τον έβγαλα μια φωτογραφία. “Θέλω να σου μιλήσω μετά”, μου είπε. Τον πλησίασα όταν τελείωσε η εκδήλωση και κάναμε την πρώτη μας συζήτηση. Με ρώτησε που δουλεύω, μου συστήθηκε και μου έδωσε μερικές συμβουλές. Πέρασε πολύς καιρός μέχρι να τον ξαναδώ. Τα τελευταία χρόνια συναντιόμασταν άλλοτε στην Κυπριακή Λέσχη, άλλοτε στην Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα κι άλλοτε στην ΑΧΕΠΑ. Πριν μιλήσουμε συνήθιζα να τον φωτογραφίζω. “Τι με τραβάς φωτογραφίες”, μου έλεγε, “εγώ δεν είμαι επίσημος, άσε που ποτέ δεν τις βάζεις”. Όταν γνωριστήκαμε λίγο περισσότερο μου άρεσε να τον προκαλώ με αφορμή τις πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα. “Δεν πρόκειται να σου αποκαλύψω τις πολιτικές μου πεποιθήσεις”, επέμενε, “να ξέρεις πάντως ότι είμαι Δημοκράτης”, ήταν η μόνιμη απάντησή του. Το όνειρο του ήταν να εκδώσει ξανά την εφημερίδα του. “Θα σε χρειαστώ τότε”, μου έλεγε και μετά μου έκανε τα παράπονα του: “Μα βρε παιδί μου, βάζεις τις φωτογραφίες χωρίς λεζάντες; Αυτό είναι απαράδεκτο”, με μάλωνε. Την τελευταία φορά τον συνάντησα σε μια εκδήλωση του Συλλόγου των Αθηναίων. Από το Κυπριακό Κλαμπ φύγαμε με το αυτοκίνητο μου για την Λακέρμπα. Στο

Πάμπλο Πικάσο, Ο θάνατος του Κασσακέμας, 1901

διαδρομή τον ρώτησα πρώτη φορά για τη ζωή του. Από που είναι, πότε έφτασε στην Αυστραλία. Έπιασε την άκρη από το κουβάρι κι άρχισε την διήγηση. Στο τούνελ τσακωθήκαμε. Η αφορμή ήταν ένα σχόλιο του για έναν άνθρωπο που αγαπώ και εκτιμώ. “Κατέβα” του είπα. Τα αυτοκίνητά μας προσπερνούσαν με ταχύτητα. “Τρελός είσαι”, μου είπε, “θα σκοτωθώ”. Ήξερε πως αστειευόμουν... Φτάσαμε καθυστερημένοι στον προορισμό μας καθώς η συζήτηση δεν έλεγε να τελειώσει. Δεν μπόρεσα ποτέ να καταλάβω γιατί δεν γύρισε στην Ελλάδα. Το ήθος του και ο χαρακτήρας του είχαν διαμορφωθεί με βάση αξίες ενός άλλου κόσμου που δεν είχα γνωρίσει ο ίδιος αλλά μπορούσα να διακρίνω στις συμπεριφορές των πρεσβύτερων Ελλήνων. Μια αίσθηση τιμής δεν του επέτρεψε να αγνοήσει τις πληγές του. Να πάει παραπέρα. Ίσως σε εκείνη την εικόνα που θα θυμάμαι για πάντα

να βρίσκεται το κλειδί, η απόφασή του να ζήσει και να πεθάνει στην Αυστραλία: Η γυναίκα που αγάπησε νέος, στα σκαλοπάτια του σπιτιού του στη Μελβούρνη. Χειμώνας και παγωνιά. “Δεν άντεξα να την βλέπω στο κρύο”, μου είπε, “της είπα να περάσει μέσα. Κι όμως πριν από δεκαπέντε λεπτά την είχα διώξει για πάντα και ήξερα πως η απόφασή μου είναι οριστική...” Λίγες μέρες μετά η γυναίκα επέστρεψε για πάντα στην Ελλάδα κι αυτός συνέχισε τη δύσκολη ζωή του στην Αυστραλία. Δέκα μέρες μετά το μοναχικό του θάνατο στο διαμέρισμά του, μου τηλεφώνησε ο Γιώργος Χατζηβασιλής. Είχα μόλις επιστρέψει από τις διακοπές μου στην Ελλάδα. “Πέθανε ο Άδωνης”, μου είπε λυπημένος...

Τηλεφωνούσε συχνά στα γραφεία της εφημερίδας. Δεν κατάφερα ποτέ να ανταποκριθώ σε κάποια από τις προσκλήσεις του. Το ανέβαλα για

κάποια άλλη φορά. Την περασμένη Τετάρτη, στον Άγιο Κωνσταντίνο και Ελένη τον αποχαιρέτησαν για τελευταία φορά 36 άνθρωποι. Τους μέτρησα. Κατά την εξόδιο ακολουθία, με πλησίασε ο Δημήτρης Παναγιωτόπουλος, ο “Δάσκαλος” όπως τον λένε οι φίλοι του και μου ψιθύρισε: “Αυτό κάνουμε όλη μας τη ζωή. Διαλέγουμε τους λίγους ή πολλούς που θα μας αποχαιρέτισουν αυτή τη μέρα...” Ανάμεσα στους φίλους του Άδωνη, ο δικηγόρος Κώστας Βερτζάγιας. Τον αναφέρω ξεχωριστά γιατί ήταν με τη σύζυγο του και την Διώνη, την κόρη του. Όπως οι στενοί συγγενείς, όπως οι αληθινοί φίλοι. Οι περισσότεροι είχαμε ξεκλέψει λίγο χρόνο από τις καθημερινές μας ασχολίες. Ο πατέρας Νεκτάριος που ξέρει τη μοναξιά των ανθρώπων είπε λίγα όμορφα λόγια. Τον είχε γνωρίσει το 1976. Ο Άδωνης είχε επικοινωνήσει μαζί του, για να του ζητήσει να βοηθήσει κάποιον ανήμπορο και μοναχικό Έλληνα μετανάστη... Την προηγούμενη μέρα από την κηδεία του Άδωνη είχε ξεπροβοδίσει έναν ακόμη μοναχικό άνθρωπο. Πέρα από το στερεότυπο του εύπορου μετανάστη με την μεγάλη οικογένεια, κι αυτή τη φορά, στην άδεια εκκλησία υπήρχε μόνο το φέρετρο και οι έξι φίλοι του πεθαμένου. Τι άλλο ξέρω για τον Άδωνη; Ξέρω πως αγαπούσε με πάθος την αδελφή του και πως είχε ένα γιο στην Ελλάδα. Ξέρω επίσης πως σε όλες τις εκδηλώσεις της παροικίας, θα ψάχνουμε με το βλέμμα τις κατάμεστες αίθουσες, θα τον περιμένουμε να ζητήσει το λόγο για να κάνει μια ακόμη ερώτηση, αλλά δεν θα είναι εκεί. *Όντως φοβερώτατον, το του θανάτου μυστήριο...*

Radio Ellas Fm 90.1

Every Sunday 8-10pm

[Voice of Ahepa 8-9pm Radio Ellas 9-10pm]

Producer: George Giakoumidis

John Dramitinos / Kosmos Newspaper

• Station tel: 9534 2888 • Studio tel: 9534 2777 • Email: george_giak@hotmail.com

